

DE MENING VAN...

Diaconie toont wat je verkondigt

In het standpunt in *Tertio* nr. 488 meent Peter Vande Vyvere dat contemplatie het bevoorrechte spoor is om het roepingenbesef aan te wakkeren. Jef Felix van het Netwerk Rechtvaardigheid & Vrede gaat niet akkoord en ziet geen tegenstelling tussen activisme en contemplatie.

JEF FELIX | In *Tertio* nr. 488 is hoofdredacteur Peter Vande Vyvere in zijn standpunt blijkbaar een belangrijke dimensie van het christen-zijn vergeten. Hij schrijft: "Hoe kunnen we geroepen worden als we niet luisteren? Alleen christelijke gemeenschappen die stilte, liturgie, meditatieve Schriftlezingen en contemplatie herontdekken, komen de ware zin van roeping op het spoor."

Het Netwerk Rechtvaardigheid & Vrede had liever de twee-eenheid van ons christen-zijn meer benadrukt willen zien als besluit. Stilte en contemplatie richten ons altijd op de liefde tot de naaste en het doen van gerechtigheid in navolging van Jezus Christus. Naastenliefde en inzet moeten altijd weer gevoed worden door de levende band met Christus. De opsplitsing van beide brengt ons tot heilloos activisme of tot heilloos spiritualisme.

Het probleem van roepingen ook op rekening schrijven van een 'heilloos activisme' is volgens ons te kort door de bocht gaan. Wat doe je dan met de ontelbare gelovigen die zich uit de naad werken – ja, ook met vergaderen, plannen, creativiteit en originaliteit – om gestalte te geven aan de 'diaconale zending' van de kerk? Mantelzorg, vrijwilligersinzet, solidaire actie voor gerechtigheid en vrede van gelovigen en gemeenschappen geven handen en voeten aan de opdracht van Jezus in het evangelie. Diaconie is 'tonen' wat je gelooft, wil verkondigen en liturgisch vieren.

Binnen de katholieke solidariteitsacties die samen werken in het Netwerk Rechtvaardigheid & Vrede zien wij geen enkele tegenstelling tussen contemplatie, gebed en liturgie, en kerk als 'dienst aan de wereld', zoals het Tweede Vaticaanse

Concilie het verwoordde. Strijd én inkeer, inzet én contemplatie, diaconie én luisteren naar de Schrift vormen de grond van onze motivatie en geven ons veerkracht om de dienst van de liefde vanwege de kerk effectief gestalte te geven.

Het kan toch niet dat de toekomst van onze kerk zou liggen in een heilloze aftocht naar een religieuze vluchtheuvel. Diaconie is een kerntaak van de kerk, evenzeer als verkondiging, liturgie en gelovig gemeenschap opbouwen. Tot dit besef hebben onze bisschoppen bijgedragen tijdens het Jaar van de diaconie (2002-2003) en meer recent nog met een inspirerend follow-up werkschrift over *Diaconie in het leven van de parochies* (2007) als één, maar onontbeerlijke opdracht voor *Groeien in geloof* (2007-2008) binnen gemeenschappen. Wij zijn ervan overtuigd dat in het diaconale engagement van christenen een nog onontgonnen potentieel steekt voor geloofsverkondiging en liturgisch vieren.

Een broodnodig nieuw roepingenbesef vindt zijn voedingsbodem en kiemkracht mede in de dienst van belangeloze liefde van de christenen "ten bate van het leven van de wereld" (Johannes 6,51).

Jef Felix is voorzitter van Netwerk Rechtvaardigheid & Vrede, dat Broederlijk Delen, Caritas Catholica Vlaanderen, Caritas International, Kerkwerk Multicultureel Samenleven, Missio, Pax Christi Vlaanderen, Present Caritas Vrijwilligerswerk en Welzijnzorg/Welzijnsschakels overkoepelt.

Geloof in trouw wankelt

Uit een recente enquête van het weekblad *Flair* blijkt dat maar liefst acht op de tien vrouwen boven de dertig de eeuwige trouw niet meer ernstig nemen. Bij de 16- tot 20-jarigen is ongeveer de helft er helemaal zeker van dat zij nooit zullen vreemdgaan.

RAF DE RYCKE | Relatiedeskundigen, sociologen en psychologen zoeken naar verklaringen waarom bij de groep van dertigers het geloof in eeuwige trouw slinkt. Wat mij opvalt, is dat ze bij die mogelijke verklaringen niet veel verder geraken dan het in kaart brengen van omgevingsfactoren.

Veel buitenechtelijke vonken slaan over op de werkvloer. Omdat meer vrouwen gaan werken, stijgt de kans op overspel. Dertigers komen via internet en Facebook opnieuw in contact met hun oude liefde. Herinneringen aan vroeger wakkeren de oude liefdesvlam weer aan. Door de verklaring te beperken tot omgevingsfactoren, worden niet alleen de echte oorzaken onder de mat geveegd, maar worden bovendien de huwelijken die op de klippen lopen als een soort van noodzakelijk kwaad beschouwd. Echtscheidingen zijn als het ware een evidente afgeleide van nieuwe communicatiemogelijkheden. Voor de echte oorzaken moeten we terug naar de woorden die zin geven aan het huwelijk, zoals liefde, trouw, barmhartigheid

en dankbaarheid. Die huwelijkswaarden kunnen overkomen als zeer conservatief, ouderwets en totaal achterhaald, maar niets is minder waar. Veel sociologische onderzoeken komen tot de conclusie dat trouw de voornaamste waarde is in het huwelijksleven. Als die waarden voldoende in balans worden beleefd, dan zullen meer vrouwen op de werkvloer of moderne communicatiemiddelen niet direct aanleiding geven tot buitenechtelijke relaties.

Uit getuigenissen van jongeren onthouden we dat het klassieke gezin voor de meesten een referentiepunt blijft. Veel kinderen voelen zich bij een scheiding afgewezen door hun ouders en verliezen de gezinsstructuur die van fundamenteel belang is voor hun ontwikkeling en opvoeding. Mogelijk verklaart dat waarom de jeugd trouw zo belangrijk vindt. Jongeren gaan opnieuw de klassieke waarden beleven. We kunnen alleen maar hopen dat ze die waarden niet loslaten als ze ouder worden. Meer stabiele gezinnen, duurzame en kwaliteitsvolle relaties waar plaats is

voor ouderliefde, doen kinderen en jongeren veel minder vlug ontsporen. Stabiele relaties en geslaagde huwelijken vormen als het ware de kurk waarop een samenleving drijft. Laten we het huwelijk zien als een ideale biotoop om

elkaar bestendig aan te moedigen bij de vele uitdagingen die zich aandienen.

Raf De Rycke is gedelegeerd bestuurder van de broeders van Liefde.

ADVERTENTIE

Het Katholiek Impuls- en Mediafonds (realisatie) is een onafhankelijke non-profit organisatie met als doel de verspreiding van het boeiende, Vlaamse en sociale gedachtegoed door informatie- en mediaverstrekking, communicatie, pers en media. Het fonds verzorgt dit doel door een structurele bijdrage met Groet van Antwerpen en door het verlenen van financiële steun aan initiatieven die zich inschrijven in de missie van het fonds. Het fonds ondersteunt onder meer de inrichting van colloquia en studiedagen, het organiseren van webinars, de verspreiding van kennismakingsbrochures, de publicatie van boeken en brochures, enzovoort.

Het fonds spant een algemene oproep tot het inschrijven van projectvoorstellen

- Projecten die in samenwerking met ons moeten beantwoorden aan de criteria die te vinden zijn op de website www.kimfonds.be
- Projectvoorstellen worden ingewacht tegen 31 augustus 2009 (beoordeling in oktober) of 15 februari 2010 (beoordeling in maart)
- Een oproep tot samenwerking vindt u op www.kimfonds.be of kan worden aangevraagd op info@kimfonds.be of 02 611 67 67, Prinsstraat 14, 2000 Antwerpen

Voor alle inschrijvingen is verboden om de missie van het fonds, de criteria voor steun en de vorm van de aanvraag werkelijk te veranderen naar de website www.kimfonds.be. Een brochure met meer informatie kan worden aangevraagd op info@kimfonds.be.